

## ■ Mustafa Ayvalı

### İrmağın Kızı

Dalıp gitmelerim dağ oldu artık  
Anlarım yanarken ırmağın kızı!  
Erguvan arzular çığ oldu artık  
Mevsim kış sunarken ırmağın kızı!

Baştan sona oku mektup özümnden!  
İsyanım kadere anla yazımdan  
Kâğıda kan düşmüş kara gözümnden,  
Yüreğim kanarken ırmağın kızı!

Firari aklıma sensin mekânım  
Öpüp kokladığım iffetli anım!  
Üç ihlâs okuyor tende sol yanımda,  
Yüce Râb sınarken ırmağın kızı!

Çıkagelmiştin ya o gün ezelden!  
Bir kulübem vardı düşten, gâzelden  
Şimdi seyyah aklım gelmez yâd elden  
Her dem-i anarken ırmağın kızı!

Meskenim dağları duman bürümüş!  
Siste geçit bulmak ne de zor imiş.  
Gün gelir de ölmek, ölmek var imiş,  
Çağlayan pınarken ırmağın kızı!

Eşkıya geceler vurunca gemi,  
Tuz gölü sinemde yüzer mi gemi?  
Ürkek ışıklara düşen gölgemi  
Son yuvam sanırken ırmağın kızı!

Düşler tarlasına kargalar dolmuş  
Biçare rençperim kışta yok olmuş.  
Bir dâne muhtaç sokakta kalmış,  
Kuş gibi donarken ırmağın kızı!

Çerâğ yakıyorum gökle yarışan!  
Ara sıra gözyaşına karışan.  
Hicranımın rüzgârıyla vuruşan,  
Umutlar sönerken ırmağın kızı!